

Extreme Maraton 2013.

Efter en del træning med at løbe med rygsæk, og lidt svømning iført både løbetøj og fyldt rygsæk, drog Jan og jeg til Silkeborg d. 25. maj, for at deltage i vores første Extreme Maraton. Løbet foregår over 2 dage, der løbes på GI kort - målestoksforhold 1: 25.000 / 5 meters ækvidistance, og deltagerne skal selv medbringe telt, sovegrej, mad, drikke, kogegrej, tørt tøj i vandtæt rygsæk, da der er en del vandpassager (Gudenåen og Silkeborgsøerne...)

I dagene op til løbet havde vi fulgt vejrudsigten nøje, mest fordi vores lille festival telt ikke er vandtæt, og der blev pakket om med uldundertøj, regnjakke og presenning alt efter den skiftende vejrudsiget - der heldigvis endte med at blive 2 skønne, forrygende dage i solskin. Og hele tiden blev vi guidet telefonisk af en garvet Extreme deltager : Tine fra HG, der er blevet vores orakelsvar indenfor Extrememaratonspaknings diciplin.

Velankommet til stævnepladsen mødte vi 500 andre løbere, der også gik og justerede på rygsække og spiste energibar. Her begyndte den spændte stemning at indfinde sig : hvad nu hvis vandpassagerne var lange og iskolde, hvad nu hvis vi tabte en løbesko i moserne, som vi havde hørt man løber meget rundt i , hvad nu hvis teltet bliver vådt, hvad nu hvis pandelampen går ud, hvad nu hvis vores medbragte dåseøl er blevet til ølskum, når vi lander i Nightcampen...men alle disse spekulationer forsvandt, da starten gik. De første 6 poster var nemme og vi var helt overstadige... så kom den første vandpassage : næsten 200 meter svømning med rygsæk, uha, men da vi så de andre løbere bare kastede sig i med tøj og løbesko, ja, så fulgte vi efter. Da jeg kæmpede mig op ad søsiden ved Sejs kunne jeg ikke se Jan, der ellers er en svømmehaj, men hans liggeunderlag var svømmet en anden retning end ham, så måtte lige indfange det.

Nu fulgte 7 poster i Silkeborg Nordskov, hvor vi valgte rigtig gode vejvalg i det bakkede terræn og vi formåede at nyde udsigten et par gange, når vi alligevel skulle have lidt vand og mad. Så gik det slag i slag med vandpassager og bjergposter lige til post 18, hvor vi nød udsigten og madindtaget så meget, at vi tog en lille omvej på ca 200 meter. Vi havde nu løbet, svømmet og gået op ad bakker i ca 4 timer og ved post 22 møder vi flere løbere, der leder efter en post på en udløber. Da vi endelig ved fælles kortgranskning bliver enige om, at vi skal længere frem, mærker jeg det utrolige, at alle de løbere vi møder er glade og totalt overskudsagtige og snakkende (lige efter mit sociale løbergen),- sågar er der en engelsk løber, der munter os andre med at overveje, hvorvidt baren er åben, når vi lander i Nightcampen, som jo ligger ude midt i skoven.

Nå, efter 26 poster og næsten 5 timer i terrænet når vi dagens mål, hvor vi skal slå vores medbragte telt op. Det er det flotteste græsareal ned til Juelsø og vi får hurtigt skiftet til tørt tøj, tændt blusset og åbnet vores ølskumsøl. Ingen problem med at falde i søvn, der lyder varierende snorkelyde fra telte rundt omkring og en stadig småsludren, jo flere løbere der kommer til Night campen, der lukker kl. 03. Midt om natten vågner jeg og kigger ud af teltet,- der er helt stille, fuldmånen skinner som en projektør og jeg ligger og nyder at være midt i naturen og glæder mig til næste dags løb. Nogle timer senere står jeg op og nyder solopgangen over søen og synes, at jeg er meget heldig at være på sådan en skøn plet i Danmark mellem alle de skønne, skøre løbere, der ligger og snorker og ømmer sig i teltene :)

Også 2. dags etape etape byder på flere højdekurver end vi er vant til fra Sorø... vi passerer Lille Knøs, Store Knøs, Karoline Amalies høj, Dronningestolen og Knuden, som alle er baglårsudfordrende. Der er også specielle vandposter idag, bl.a. svømmer vi ud til en ø i Borre Sø og senere er der en post i strømfaldet i Silkeborg midtby, der er meget udfordrende med stærk strøm og glatte sten. Her viser fællesskabet sig igen, for da jeg krampagtigt har klamret mig til Jan på vejen ud til posten, får jeg også en hånd og en venlig forespørgsel om hjælp fra en ung mand, der selv er på vej ud til posten. Meget galant :)

På denne etape går vi næsten fejlfrit til alle posterne og vi er da også godt tilfredse, da vi krydser målstregen i Silkeborg. Mærkeligt nok vandt vi ikke 1. præmien som var et weekend ophold på Iglohotel, men til gengæld fik jeg 5 blå tånegle og derfor et par dage uden løbesko... og deraf lidt sofahygge med fødderne i fodbad og et glas vin, mens jeg sidder og skriver denne beretning om mit første - og helt sikkert ikke det sidste - Extreme Maraton.

Mette Filskov.